

WOJEWODA DOLNOŚLASKI
NR NK-N.4131.79.9.2015.JW1

G. Chlebicka
se

URZĄD GMINY w MIETKOWIE	
Wpł.	02 04 2015
L. dz.	2857/2015
Do załatw.	Termin

Wrocław, dnia 27 marca 2015 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

stwierdzające nieważność § 5 i § 6 uchwały nr IV/28/15 Rady Gminy Mietków z dnia 25 lutego 2015 r. w sprawie zasad korzystania ze świetlic wiejskich stanowiących własność Gminy Mietków.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 5 i § 6 uchwały nr IV/28/15 Rady Gminy Mietków z dnia 25 lutego 2015 r. w sprawie zasad korzystania ze świetlic wiejskich stanowiących własność Gminy Mietków.

Uzasadnienie

Rada Gminy Mietków, powołując się na art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) oraz art. 4 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2011 r. Nr 45, poz. 236 ze zm.), podjęła na sesji w dniu 25 lutego 2015 r. uchwałę w sprawie zasad korzystania ze świetlic wiejskich stanowiących własność Gminy Mietków – dalej także jako: uchwała.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 5 marca 2015 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że jej § 5 i § 6 został podjęty istotnym naruszeniem art. 40 ust. 2 pkt 4 w związku z art. 30 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy o samorządzie gminnym.

W § 6 uchwały postanowiono, że: „1. Opiekę nad świetlicą i nadzór nad jej stanem technicznym sprawuje sołtys lub wyznaczona przez niego osoba. 2. Wszelkie awarie i uszkodzenia obiektu sołtys zobowiązany jest zgłaszać niezwłocznie do Urzędu Gminy”.

Natomiast zgodnie z § 5 uchwały: „1. Korzystanie ze świetlicy wiejskiej odbywa się na pisemny wniosek, zaopiniowany przez sołtysa i złożony do Wójta Gminy. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku, jeżeli cel wykorzystania świetlicy jest odpłatny, Wójt zawiera z wnioskującym umowę na wykorzystanie świetlicy. 2. Nie wymaga składania wniosku wykorzystanie świetlicy zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 – 3. W tym wypadku należy jedynie uzgodnić z sołtysem planowany termin wykorzystania świetlicy w celu uniknięcia kolizji terminów”.

Tymczasem, na mocy art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, organowi stanowiącemu gminy przysługuje kompetencja do wydawania aktów prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Użyte w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym pojęcie „zasady i tryb korzystania” zawiera w sobie kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania w stosunku do terenów i urządzeń użyteczności publicznej norm prawidłowego postępowania. Kwestionowanych przepisów nie można zaliczyć do żadnej z powyższych kategorii norm prawidłowego postępowania tj. ani do zasad, ani do trybu korzystania z świetlic wiejskich. Na podstawie powołanej normy kompetencyjnej radzie gminy nie przysługuje uprawnienie do decydowania o tym, jaki konkretnie podmiot ma sprawować opiekę nad gminnymi obiektami i urządzeniami użyteczności publicznej. Żaden przepis ustawowy nie upoważnił Rady do regulowania tej materii w przedmiotowej uchwale. Szczegółowe zadania opiekuna mogą być oczywiście powierzone określonej osobie, niemniej jednak takie regulacje (zwłaszcza w zakresie dotyczącym wyznaczenia osoby pełniącej funkcję opiekuna), nie powinny się znajdować w uchwale wydawanej na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, a więc w treści tzw. statutowego aktu prawa miejscowego.

Co prawda, zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o gospodarce komunalnej: „Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o wyborze sposobu

2-2502

proceeding and forms of municipal economy”, nevertheless no provision gives the competence to the municipal council to authorize anyone to perform the function of the caretaker of the village hall, and especially to grant the right to delegate the competence to other entities. The executor of the resolution – on the basis of art. 30 ust. 2 pkt 3 of the Act on local government – is the mayor (which is notably consistent with § 7 of the resolution) and it is he who may eventually determine the person responsible for the execution of the tasks entrusted to him. The delegation of tasks in this area is his sovereign decision and the municipal council, in the absence of a competence provision in the matter, cannot impose this on the mayor by its resolution.

Moreover, according to art. 30 ust. 2 pkt 3 of the Act on local government, the tasks of the mayor include the management of municipal property. The selection of a specific entity administering the property belongs to the competence of the executive organ not only as the executor of the resolution, but also as the organ of the municipality managing the municipal property. It indicates that the questioned provision falls within the competence of the mayor.

Having the above in mind, it is reasonable to state that § 6 of the resolution, which exceeds the scope of the statutory authorization from art. 40 ust. 2 pkt 4 of the Act on local government and falls within the competence of the mayor from art. 30 ust. 2 pkt 3 of the Act.

The subject of the resolution imposed on the caretaker not only the obligation to provide care for the village hall (or to designate a person to perform this task), but also the obligation to issue opinions on applications for the use of the village hall, in situations where the application is not required. On the mayor, there is also an obligation to conclude an agreement for the use of the village hall, if the purpose of the use is to be paid (quoted in § 5 of the resolution).

The indicated scope of matters cannot be the subject of regulation by the municipal council, but must be left to the contractual regulation between the executive organ of the municipality and the entity performing the tasks related to the management of municipal property. Such a position results from the arguments presented earlier regarding the competence of the mayor. It is confirmed by the decision of the Voivodeship Administrative Court in Wrocław, according to which it is necessary to “remove from [...] the resolution provisions assigning the ‘caretaker of the village hall’ competence to [...] ‘the assessment’ of applications, in particular those related to the rental of the village hall to third parties, because such decisions do not fall within the scope of ‘the principles and procedure of the use of municipal property and public utility offices’ (art. 40 ust. 2 pkt 4 of the Act)” (judgment of WSA of 23 August 2012, III SA/Wr 242/12, LEX nr 1252615). In the judgment, it was also stated unequivocally that “the selection of a specific entity, which should manage the property or public utility offices in the name of the executive organ, and the determination of the obligations of such an entity belong to the tasks of the mayor, as the organ managing the municipal property”.

Having the above in mind, I confirm what I stated in the introduction.

From the present decision, an appeal to the Voivodeship Administrative Court in Wrocław is admissible within 30 days from the date of its delivery, which should be filed through the supervisory organ – the Voivodeship of Lower Silesia.

According to art. 92 ust. 1 of the Act on local government, the statement of the supervisory organ on the invalidity of the resolution of the municipal council suspends its execution on the basis of the right in the scope of the statement of invalidity, from the date of the decision of the supervisory organ.

Wojewoda Dolnośląski

Tomasz Smolarz